

Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie

EDUKAČNÉ AKTIVITY
PRE DETI PREDŠKOLSKÉHO VEKU
A DETI SO ZDRAVOTNÝM
POSTIHNUTÍM IX.

VÚDPaP
2020

1. Aktivitka v rúškach- nebojme sa včielky

Ahojte, milé naše detičky. Dnešný krásny, slnečný deň začneme príbehom.

POZOR, VESELÝ PSÍK

ARIELKA a včielky

Arielka pobehovala na lúke a tešila sa zo slniečka a z farebných kvietkov. Zrazu si všimla včielku na púpave.

Zvedavo sa spýtala: - Čo tu robíš?

- Pracujem, - povedala včielka. - Zbieram peľ a nektár.
- Pomôžem ti, - povedala Arielka a zaborila celý ňufáčik do žltej púpavy.
- Chi-chi-chi, ty si smiešny psík, - smiala sa včielka.
- Prečo sa smeješ? Veď aj ty si zaborila hlavu do kvetu, - mračila sa Arielka.
- Ja pijem z kvetov sladký nektár. Mám na to taký sosáčik, - povedala včielka a preletela na margarétku.
- Ja mám zasa ňufáčik. To je skoro to isté, - povedala Arielka a zaborila ňufák do margarátky. Potom ešte do sedmokrásky a do d'atelinky.
- Hapčí! Hapčí! Hapčí! - rozkýchala sa Arielka.
- Chi-chi-chi, ty si ale smiešny psík, - smiala sa včielka.

Kýchanie a chichotanie prilákalo ďalšie včielky. Najprv priletela jedna, potom druhá, tretia, štvrtá, piata, šiesta..... Čím viac bolo včielok, tým viac sa Arielka krčila od strachu k zemi. Keď ich už bolo naozaj veľa, vyskočila a rozbehla sa preč.

- Počkaj! - volali včielky. - Neboj sa! Nič ti nerobíme!

Arielka trielila domov, až jej chvostík a ušičky podskakovali. Toľko žihadiel pohromade na predsa nahnilo strach aj oveľa väčšiemu psíkovi.

Napísala Jana Belašičová

Na začiatku jari sme sa rozprávali o tom, že je včielka užitočná, lebo opelňuje kvety, to znamená, že lieta z kvietku na kvietok a na svojich chlpatých nožičkách prenáša peľ a tým pomáha rastlinkám. Včela medonosná – tak sa včielka volá celým menom, žije vo veľkých skupinách, ktoré voláme včelstvá. Je to taká veľká rodina, v ktorej má každý svoju úlohu. Každá včelia rodina má svoju kráľovnú matku, tá kladie vajíčka. O potomstvo - čiže detičky, sa starajú včielky, ktorým hovoríme robotnice. Včely usilovne lietajú z kvetu na kvet a dlhým sosákom zbierajú nektár ako keby mali vysávač. Na jemných chlpkoch zadných nôh zbierajú peľ z kvetov a prinesú ho do úľa v peľových košíčkoch. Tam včely nektár

vložia do plástov a tak vzniká med. O včielky a úle sa starajú ľudia - hovoríme im včelári. Prácu s nimi majú po celý rok. Vďaka nim a usilovným včielkam si môžeme aj my pochutnať na sladkej a zdravej dobrote. Poproste mamičku, aby vám dala med ochutnať, ak doma nejaký máte. Chuť medu závisí od toho, aké kvety včielky navštívili. Včiel sa nemusíme báť tak, ako sa bála Arielka v príbehu. Neútočia a žihadielko používajú na svoju obranu, len keď sa cítia ohrozené. Ohrozená sa asi cíti, keď sa blížime ku jej domčeku, alebo sa príliš oháňame, alebo keď ju niekde prisadneme, či pritlačíme. Keď je ale včiel blízko nás viac, nedráždime ich, radšej rýchlo utekajme. Včielky nezabíjame, sú veľmi užitočné. Ak chceš, tak si aj ty vyrob svoju včielku. Pekný deň prajeme.

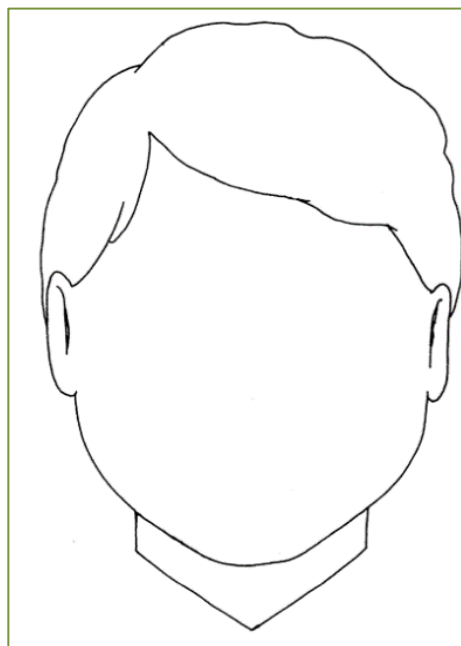
2. Aktivitka v rúškach – ako sa cítime

Ahojte detúrence, dobrý deň, milí rodičia!

1. júna majú svoj sviatok všetky deti na svete a teda aj vy. Mysleli sme na vás celý deň a predstavovali sme si, čo by sme spolu robili, ako by sme sa spolu zabávali, súťažili a oslavovali váš sviatok. Bolo nám veľmi ľúto, že nemôžeme byť s vami, a tak ako všetky pani učiteľky, aj my sme boli smutné. Aj vy ste niekedy smutní? Neviete sa rozhodnúť? A ako sa cítite, keď sa vám pokazí hračka alebo sa buchnete? A kedy plačete? Niekedy plačete, že vás niečo bolí a niekedy, že je vám za niečím smutno.

Ste občas aj nahnevaní, mrzutí, urazení? A bojíte sa niekedy? Všetky naše pocity je vidieť na našich tvárach. Skúste sa postaviť pred zrkadlo a usmejte sa, potom zamračte, skúste, ako vyzeráte, keď sa bojíte alebo ste prekvapení.

Vaša prvá úloha: dokreslite tváričkám rôzne výrazy (budú nahnevané, veselé, uplakané).

Zdroj: Pinterest

Druhá úloha: vyfarbite rovnaké tváričky a spočítajte ich.

VYFARBI ROVNAKO ROVNAKÉ TVÁRIČKY

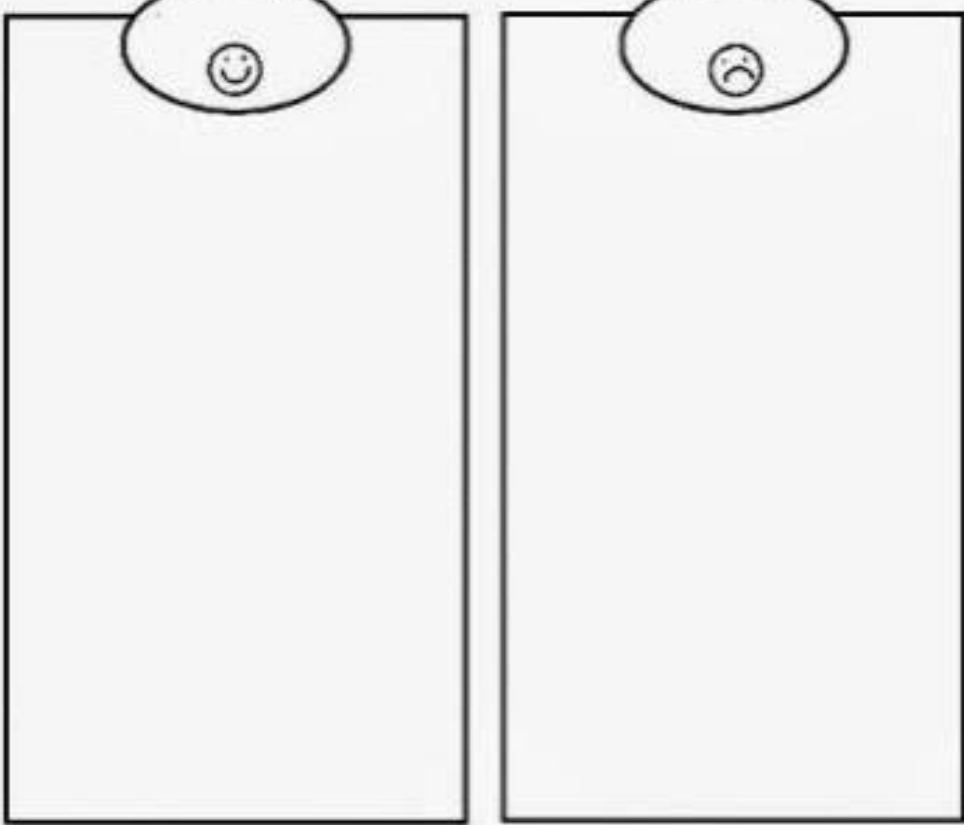
SPOČÍTAJ A NA RIADOK NAPÍŠ ČIARKY

Zdroj: www.cookiesandracecars.com

Tretia úloha: vystrihnite tváričky a nalepte ich k veselým či smutným tváričkám.

VESELÝ

SMUTNÝ

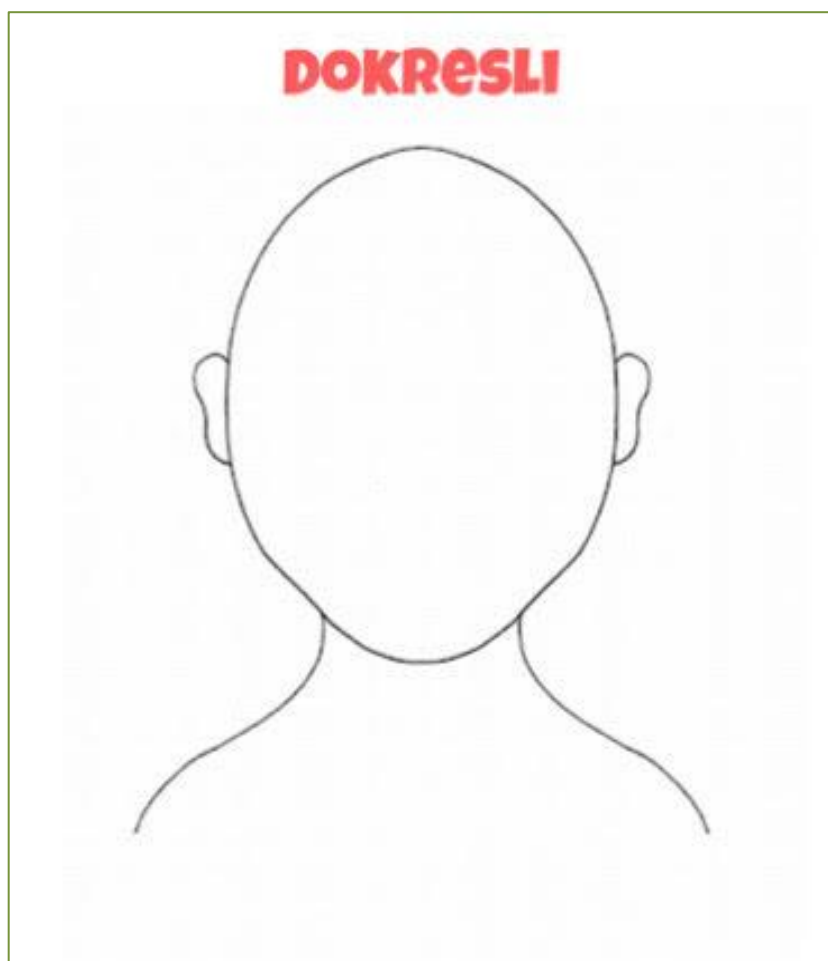
VYSTRIHNI A NALEP TAM KAM PATRIA

Štvrtá úloha: porozprávajte mamičke či ockovi, ako sa asi cítia ľudia na obrázkoch. Môžete aj skúsiť vymyslieť príhodu, ktorá sa im mohla stať, keď sa takto tvária.

Posledná úloha: teraz skúste nakresliť seba.

A na úplný záver si môžete zatancovať a zaspievať [pesničku "Keď si šťastný"](#).

3. Aktivitka v rúškach – veverička a strach

Dobrý deň, milé detičky. Včera sme si hovorili o našich pocitoch a o tom, ako sa prejavujú na našej tvári i na našom správaní. Keď sme veselí usmievame sa, keď nás niečo bolí plačeme, keď sa bojíme, najradšej by sme sa ukryli v rodičovskom objatí. Rodičia alebo starší súrodenci vám prečítajú, či sa aj deti v príbehu niečoho báli. Dobre počúvajte.

OBYČAJNÉ NEOBYČAJNÝM

Mám rád seba aj teba

Niekedy máme strach

Na konci mesta za sídliskom bol malý lesík. Deti sa v ňom rady hrávali na skrývačku. Stromy a kríky im ponúkali dobré miesta na úkryt. A dnes boli medzi deťmi aj Olinka s Ferkom. Stromov bolo veľa a Olinka si vybrala ten najvyšší. Strom bol obrovský, a tak si pomyslela: Tu ma ťažko niekto zbadá! A kým čupela ukrytá za mohutným pňom, začalo sa neďaleko nej čosi hýbať.

– Juj! Čo to je? – zvolala vystrašená, a hneď sa jej v hlavičke začali rojiť hrôzostrašné príbehy. Vybehla spoza širokého pňa a volala na ostatných:

– Podte rýchlo sem, tu niečo je!

Deti pribehli k Olinke a spolu sa pomaly priblížili k strašidelnému stromu. S búšiacimi srdiečkami a so zatajeným dychom zastali. Pozorne pozerali a počúvali, čo sa deje dookola. Pod stromom neustále niečo pukalo a praskalo...

– Možno je to lesná víla, alebo nejaký škriatok z rozprávky, – šepkal Ferko.

– Možno je to zlý vlk! – strašil deti Jurko.

– Aha, – zvolala Evka, – veverička! Veď je to iba veverička! Pozrite sa hore! Ryšavá veverička bezstarostne vybehla po pni stromu na konár a jej malé nôžky zhadzovali na zem kúsok suchej kôry a vetvičiek, ktoré vydávali tie zvláštne zvuky.

– No to je strachu pre jednu veveričku! – odrazu povedal Ferko hrdinsky. Deti si vydýchli, ale skrývačka sa skončila. Pomaly sa pobrali domov, ale celou cestou sa obzerali k lesu, lebo strach ten má veľké oči. Je to tak?

Olinka v príbehu mala strach. Bála sa zvukov a praskania. Ona a ani kamaráti nevedeli, odkiaľ ten zvuk prichádza. A aké bolo ich prekvapenie, keď zistili, že ho robí veverička, ktorá zhadzuje na zem kúsky kôry a vetvičiek. Tak odtiaľ vychádzal ten zvuk. Deti si vydýchli. Zistili, že vlastne vôbec nemuseli mať strach.

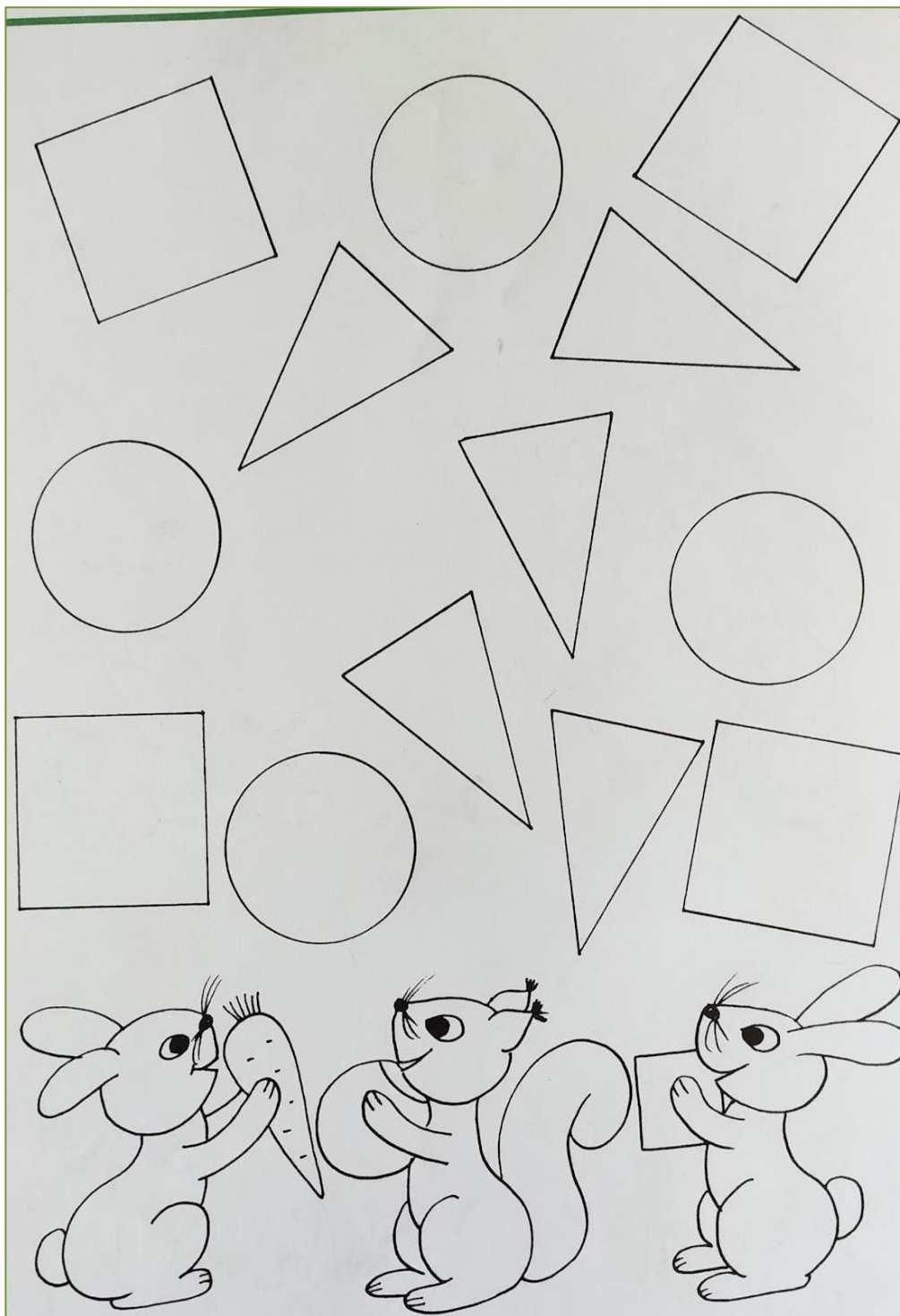

Strach máme z niečoho, čomu nerozumieme, čo nepoznáme. Prajem vám, aby ste sa vždy mali s kým o ňom porozprávať. Keď si veci vyjasníme s niekým, kto im rozumie, zistíme, že sa vlastne nemáme čoho báť a strach dokážeme prekonať.

1. úloha: môžete si vyfarbiť obrázok s nezbednou veveričkou.

2. úloha: na pracovnom liste veвериčka drží lieskový orech, aký má tvar? Vyfarbte všetky kruhy hnedou farbičkou. Zajko drží mrkvičku. Akého je tvaru? Vyfarbte trojuholníky oranžovou. Posledný zajko drží asi keksík. Akého je tvaru? Vyfarbte štvorce takou farbou, akú máte najradšej.

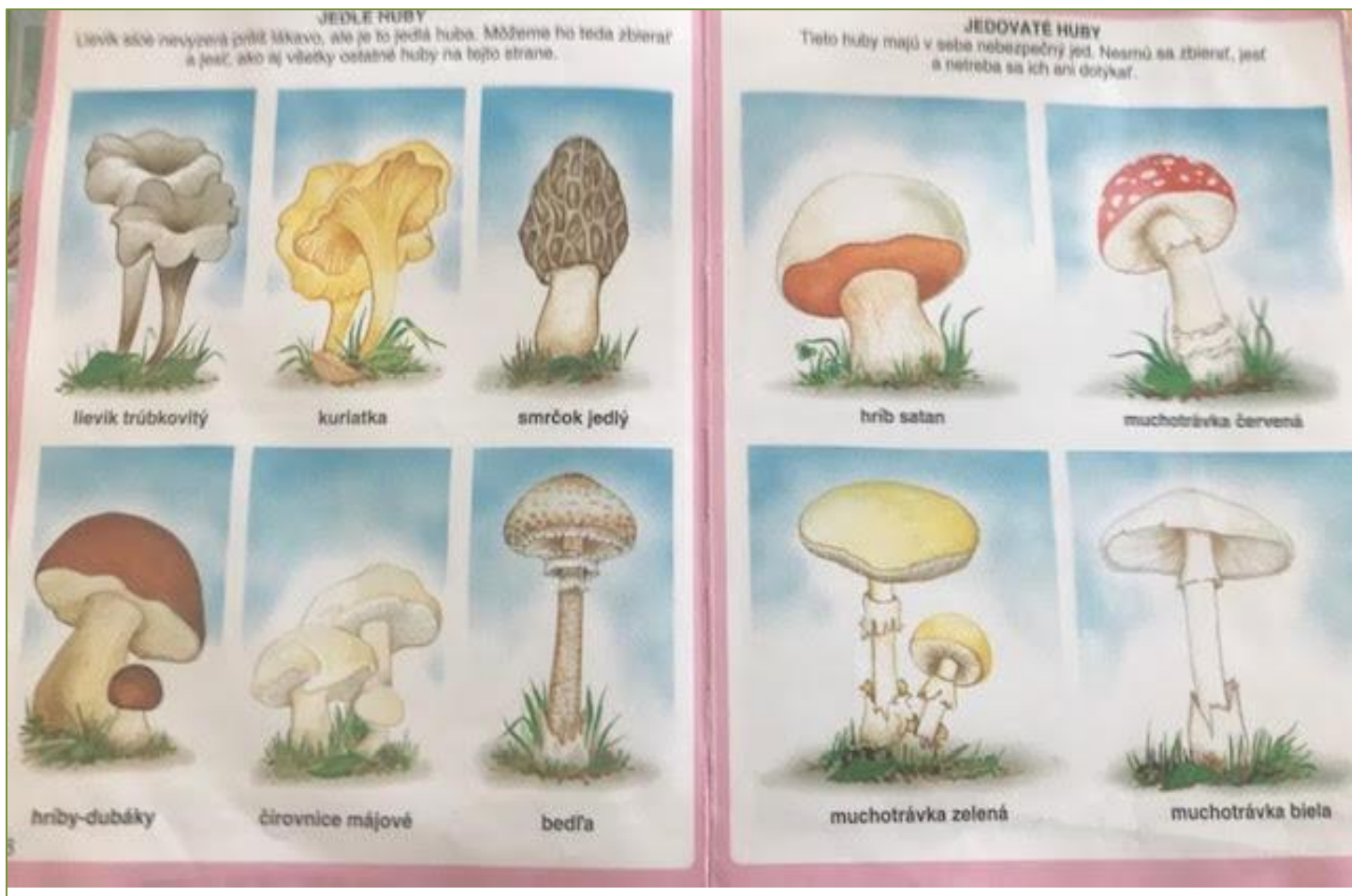
4. Aktivitka v rúškach – huby v lese

Ahojte milé detičky, dobrý deň, rodičia.

Včera ste sa dostali v príbehu do lesa. Určite aj vy chodíte s rodičmi do lesa. Ak áno, zbierate aj lesné plody? Patria medzi ne aj hríby. Aj pani učiteľka Janka bola na prechádzke v lese. Videla a odfotovala nám tieto huby.

Viete, ako sa volajú? Ten hnedý - to je Bedľa vysoká a ten červený je Muchotrávka červená. Veľmi sa podobajú, ale jesť môžeme len ten hnedý. Ten krásny červený musí zostať v lese. Ak si chceme nazbierať huby, ktoré môžeme zjesť, musíme poznať, ktoré sú jedlé a ktoré nejedlé alebo dokonca jedovaté.

Muchotrávka je naozaj pekná a láka nás svojou krásou. Ďapko a Fúzik sa tiež vybrali na huby a ako to dopadlo, si prečítajte s rodičmi v príbehu.

PRÍHODY ŤAPKA A FÚZIKA

Na hubách

Ťapko s Fúzikom sa vybrali na huby. Kráčali lesnými chodničkami. Tu

pozreli pod strom, tam nakukli pod kriček, tu nadvihli list, tam odhrnuli konáriky.

- Mám! Vidím! - zvolal zrazu Fúzik.
- Kde? - spozornel Ťapko.
- Tam! - ukázal Fúzik na krásnu muchotrávku s červeným klobúčikom.

- Veď je to muchotrávka! - zamračil sa Ťapko.
- No a? Lepšia muchotrávka, ako nič, - povedal Fúzik.

- Mamka nám zakázala zbierať muchotrávky. Sú jedovaté. Máme ich nechať v lese, - pripomenul Ťapko Fúzikovi slová mamky Okatej.

Fúzik sa zahľadel na muchotrávku a povedal: - Taká krásna huba predsa nemôže byť jedovatá. Berme ju, Ťapko, nech sa nevrátime domov s prázdnyim košíkom.

- Mali by sme ju nechať v lese, - trval na svojom Ťapko. Potom dodal: - Poďme sa pozrieť ďalej. Možno nájdeme aj iné huby. A keď nie, cestou domov odtrhneme túto muchotrávku. Ani ja sa nechcem vrátiť s prázdnyim košíkom.

Tento nápad sa Fúzikovi pozdával, a tak sa po-
brali ďalej do lesa.

Po chvíli Fúzik zbadal ďalšiu muchotrávku. Keď si ju poobzeral, spokojne povedal: - Dobré, že som ňu poslušol, Ťapko. Táto muchotrávka je oveľa krajšia ako tá prvá. Berme túto.

- Možno je naozaj krajšia, ale muchotrávky zbierať nemáme, - povedal prísne Ťapko.

- Ťapko, ty si veľmi tvrdohlavý. Táto muchotrávka vyzerá veľmi chutne, oveľa chutnejšie ako tá prvá, - vysvetľoval Fúzik.

Keď videl, že Ťapko sa mračí stále viac a viac, povedal: - Tak dobre. Poďme ešte ďalej.

Ťapko s Fúzikom išli chvíľu rovno, potom doprava, potom doľava a potom zasa doprava. Zrazu Fúzik zvolal: - Ťapko, pozri sa pod tamten strom. Vidíš to, čo ja?

- Vidím! Dubáček! Aký je krásny! - zvolal Ťapko.

- A tam je ďalší! - zvolal Fúzik.

- A tam tiež! - zvolal Ťapko. - Aj tam! Veď je to celá dubáková rodinka!

Ťapko s Fúzikom pozbierali dubáky do košíčkov a ponáhľali sa domov. Na muchotrávky si už ani jeden z nich nespomenul.

Úlohy:

- Vyroberte si muchotrávku podľa obrázkového návodu.

- Naučte sa básničku.

Jana Belašičová

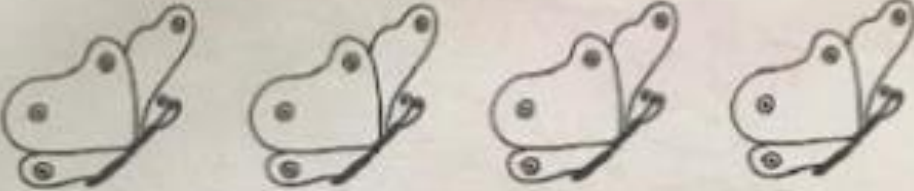

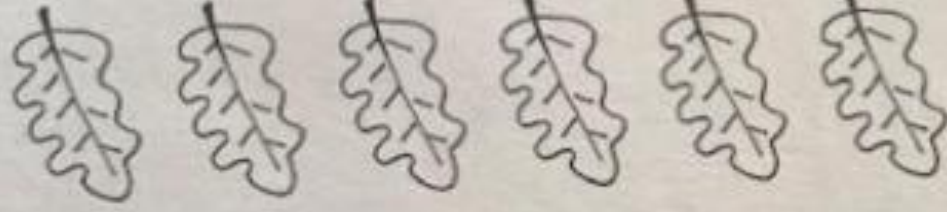
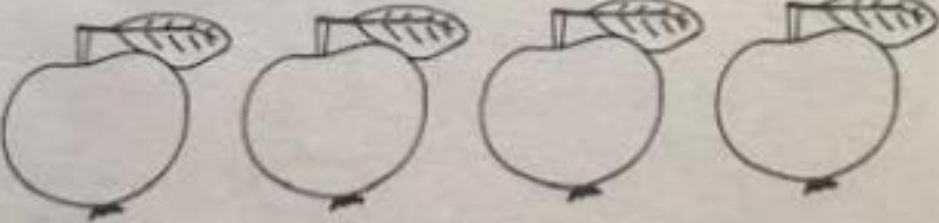
Bodkovaná krása

Muchotrávka stojí v tráve,
obzerá si klobúčik,
taký krásny, bodkovaný
nemá v lese veru nik.

Tu je bodka, tam je bodka
a tam ich je ešte viac,
všetky bodky nespočíta
hádam ani za mesiac.

- Predškolači, spravte pracovný list podľa zadania.

V jednotlivých radoch vymaľuj toľko obrázkov, koľko ich udáva číslo.

5	
2	
1	
4	
3	

- A pre našich najmenších je omaľovánka.

5. Aktivitka v rúškach

Milé deti, z celého srdca vás pozdravujeme.

Ako sa máte? Verím, že ste doma v pohode. Doma žije celá vaša rodina. Myslím, že by sme sa o nej mohli porozprávať.

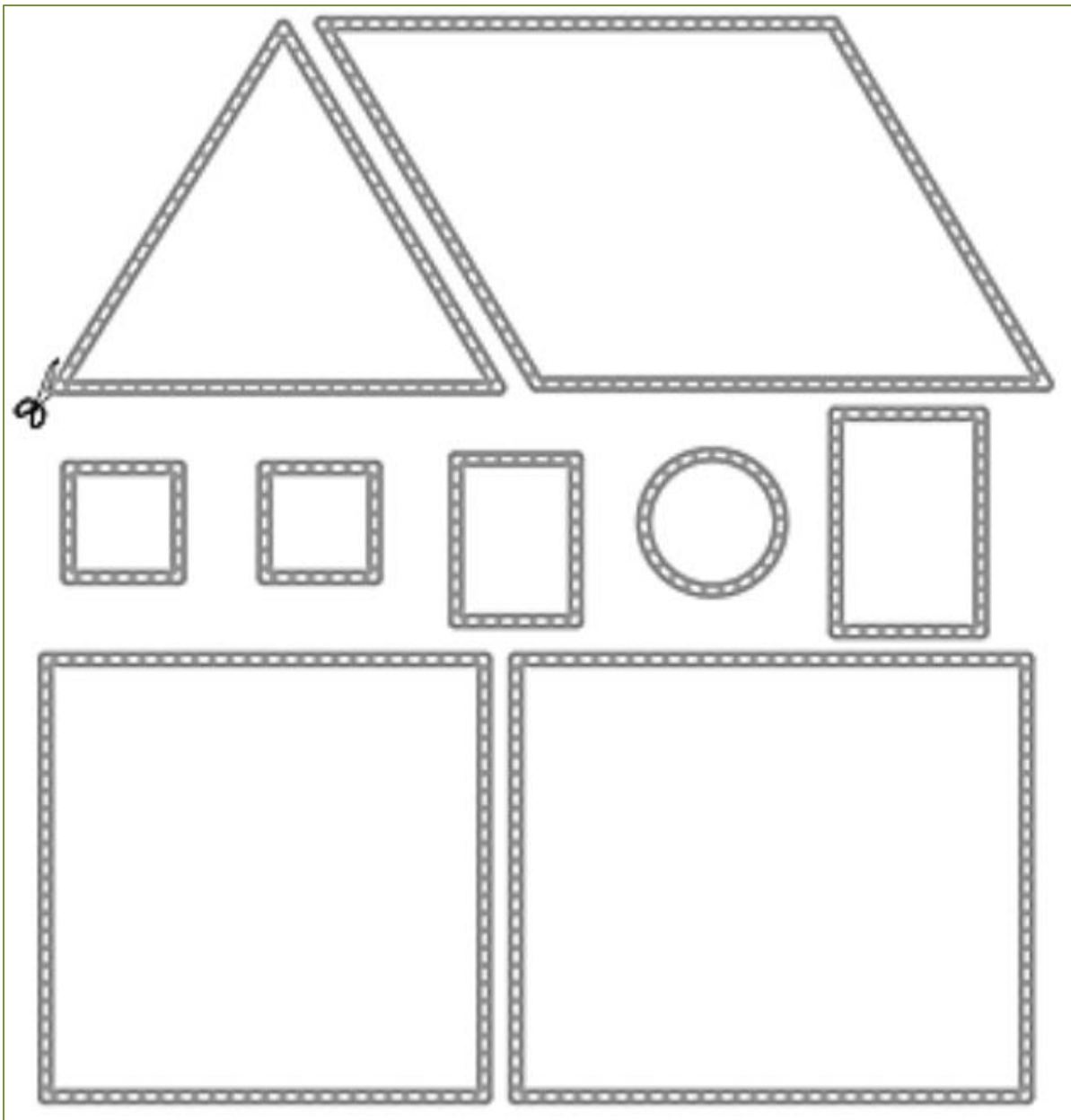
Kto všetko tvorí vašu rodinu? Skúste vymenovať všetkých členov. V niektorých domoch, či bytoch žije rodina s otcom a mamou, v inom to je zas inak.

Ako to máte vy? Dôležité je, že sa spolu cítite dobre. Lebo len tomu miestu, kde sa cítíme spolu so svojou rodinou dobre, hovoríme DOMOV.

V prílohe vám posielam domček, ktorý je zložený z dielov. Tie majú geometrické tvary, ktoré poznáte, tak ich môžete vymenovať. Nevadí, ak neviete pomenovať všetky. Dôležité je zopakovať si, ktorý je trojuholník, či sa tam nachádza štvorec, kruh aj obdĺžnik. Je tam jeden tvar, ktorý nepoznáte. Je to taký šikmý obdĺžnik. Hovoríme mu kosodĺžnik, ale o ňom sa budete učiť až v škole.

Ak ste všetky tvary pomenovali, pokúste sa spočítať, koľko dielov má domček spolu. Koľko je tam štvorcov? Koľko trojuholníkov a koľko kruhov? Poznáte aj ten obdĺžnik? Koľko ich tam je? Ktorých tvarov sa tam nachádza najviac? A ktorých najmenej?

Keď ste všetko spočítali, môžete sa dať do práce. Budeme potrebovať nožnice, lepidlo a podkladový papier, na ktorý svoj vlastný dom nalepíte. Kým je prázdny, je to len obyčajný dom, ale keď ho nalepíte a nakreslíte do neho všetkých členov rodiny, stane sa z neho domov. Môžete tam dokresliť všetko, čo sa vám páči.

Zdroj: www.myteachingstation.com

Poproste rodičov alebo súrodenca, aby vám prečítal básničku a spoločne sa ju naučte.

Čo je domov, dobre viem,
hneď vám na to odpoviem.
Môj vankúšik v postielke,
sladký hrášok v polievke.
Rozprávočka od babičky,
sladký božtek od mamičky.
Dedkov koník z kúska lipy
a ocko, čo vraví vtipy.
Čo je domov, dobre viem,
na papier ho maľujem.

Zdroj: ProSolution

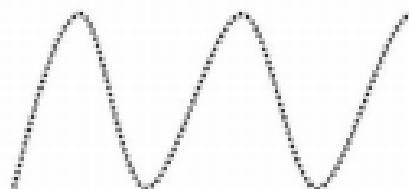
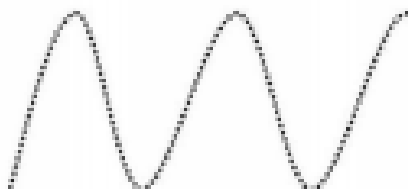
Predškolači, ale aj vy ostatní si môžete ešte pocvičiť ruku a dokresliť na pracovnom liste cestičky ku domčekom. Dajte pozor, aby vlnky boli pekne plynulé a aby sa ruka príliš neponáhľala ani nespomaľovala.

Pracovný zošit *My sme šťastná rodina*

Pro Solutions 2017

Cesta domov

Pomôž Miškovi a Vierke prejsť po ceste domov.

Verím, že ste zopakovali všetkých členov rodiny a na nikoho ste nezabudli. :-)
Všetkých vás pozdravujeme.

V Bratislave 15.6.2020

The bottom of the page features two overlapping green shapes. On the left is a light green rectangle. On the right is a darker green triangle pointing upwards and to the left, overlapping the rectangle.